

zató, kér zemlja sama na sebi to leto rodovitna ni bila, takó velika lakota, de bi se bila za en hlebic kruha cela njiva kupiti zamogla. Ravno od tega leta per nas tudi spomin obhajamo, de o veliki noči repje olupe (alelujo) jémo, kér takrat na to nedeljo niso družiga, kakor same olupe še per hišah imeli. Ž.

Božja kaznen.

(Resnična zgodba).

Pred nekimi leti vzame v fari Š. na Dolénském mož srednje starosti že perletno ženo v zakon. Če je žena stara, mož pa mlad, je že stara navada, de mož zanjo malo mara. Taká je bila tudi tukaj. Možu so bile vse druge reči bolj mar kakor žena. Žena je pa védno skerbela zanj, kolikor je mogla. Nekiga večera pride mož pozno domú. Žena mu da perhranjeno večerjo. Polna skerbí ga poprašá, rekoč: „Ljubi moj mož! kaj boš ti vender začel, kadar mene zgubiš?“ Norčevaje ji on odgovori: „Veš kaj žena, kadar tebe zgubim in eno oko, bom napol slép.“ — Nekaj časa potém žena zbolí. Mož gré k nékimu perjatlu klat. Ko je mesó razsekoval, vdari z mesarico na debélo kost. Kost se razperši. Ena špelidica mu šterkne v okó ter mu ga stakne. Ko napol slép domú pride, najde ženo — na parah. L. Sevčan.

Žalostno oznanilo.

Gosp. Jožef Rudež, grajšak v Ribnici, je 29. Sušca v 53. letu svoje starosti umerl. Krog in krog spoštovan, je bil dobrotljivi gospod svojim kmetam, verli deležnik vsake koristne domovinske naprave in veliko let ud in podpornik krajn. kmetijske družbe, ktera je v njem zvedeniga svetovavca spoštovala. Prezgodej, veliko prezgodej nas je zapustil — tode Božja previdnost je takó sklenila! Naj v miru počiva. Dr. Bleiweis.

Urno, kaj je noviga?

(Neki kovač na Nemškém) K. Becher po imenu je z najdel, mnoge reči takó ognjovarne narediti, de jih nar hujši oginj poškodovati ne more. Smodnik (pulfer) se na žareči ogljenki (pônvi) ni vžgal; popir je le nemalo rujavklast postal.

(Učilištvo slovenskiga jezika v Gorici). Od več strani smo slišali in v mnogih časopisih brali, de se v Gorici pripravljajo, učilištvo slovenskiga jezika napraviti.

(Znajdba noviga gnoja za razne žita in sadeže). Imenitni nemški kemikar Dr. Liebig napravlja in prodaja gnoj, ki je razločen po žitnim in sadnim plemenu. Po tem takim dobí pšenica, réž, oves, korún, repa i. t. d. drugačen in svoji natóri pri-

praven gnoj. Ta slavni kemikar je namreč po kemijski vednosti imenovane rastljine v njih obstojne dele ločil in po ti ločbi njim primerjen gnoj iznajdel. — Lepa znajdba, ki je človeškemu umu v veliko čast; ko bi le tudi za splošno kmetijsko rabo bila.

(Koristne nove knjige). Od pridniga pisavca „Novic“, častitljiviga gosp. prof. Robidata v Celovcu imamo bukve pričakovati, ktere učijo, kakó naj človek živí, de ne zbolí in kakó se imá z domačimi zdravili ozdravljati. Zvedili smo, de so te bukvice práv umno zložene; prodalo se jih bo tedej na tavžente.

Ponudba službe.

V Šmartnu per Liti je šolmašter, organist in mežnar umerl, in družiga išejo. Kdor to službo želí doseči, naj se ondi per šolske okrajne ogledu vsaj do sv. Jurja tega leta ali z ustno ali s pisano prošnjo oglasi.

Smerokovo seme na prodaj.

Skerbna reja lesá je dan današnji silno potrebna reč. Če bomo les le sekali, za novo seme pa nič skerbeli, se bo našim naslednikom slaba godila. S smerokovim semenam kmetovavcam vstreči, ga prodaja c. k. krajnska kmetijska družba v svoji pisarnici bokal po 20 krajc. Zdej je že čas sejati ga.

Pogrešik.

V poprejšnjim listu Nr. 13 je pred predzadnjim redkam pesmi na čast. J. Justina naslednji stavek izpušen:

Grešniki ob Božjim sodu
Ne bodo v življenje vstali;
Ne bodo v pravičnih shodu
Večne sreče vživali.

Vganjka.

Nekdo vprašan koliko je ura? odgovori: kar je od dne pretéklo, znese peti del tega, kar od dneva še imamo. Koliko tedej je bila ura? J. P.

Žitni kup.	V Ljubljani		V Krajnju	
	4. Malitrvana.		30. Sušca.	
	gold.	kr.	gold.	kr.
1 mernik Pšenice domače....	2	2	2	4
1 » » banaške....	2	15	2	12
1 » Turšice.....	1	10	1	20
1 » Soršice.....	—	—	1	43
1 » Réži.....	1	34	1	38
1 » Ječmena.....	1	15	1	20
1 » Prosa.....	1	7	1	15
1 » Ajde.....	1	—	1	4
1 » Ovsa.....	—	51	—	54

Oglas.

Današnjemu listu je perdjan prvi del novih bukvic, ktere pod nadpisam „Miloserčnost do žival“ bode skerbna c. k. kmetijska družba deležnikom Novic brez vsiga plačila podelila.

Namen teh bukvic je stare in mlade ljudi podučiti miliga zadržanja do živine in jim práv globoko v serce vtisniti napčnost neusmiljeniga ravnanja. Razložile se bojo v teh bukvicah nar poprej čuda božje v natori mnogih žival, s kterimi ne sme človek po svoji neumni glavi in neusmiljeno ravnati. Kdor z živino gerdo ravná, ne spoštuje teh čudežev božjih in je divjiga serca, ktero nima ljubezni do človeka, kakor je tudi nima do uboge živine. Usmiljenje do živine priporočevaje, pa tudi ne bomo pozabili opominjevati, de zamore skerb za živino dostikrat tudi prevelika biti. Terpinčenje in mehkuženje: oboje je pregrešno.

Cele bukvice bodo obsegle tri ali štiri póle; poslednji póli bo glavni list z nadpisam te knjižice perdjan. Naj jih potem sleherni deležnik lepo zvezati da, de bojo šle od rok do rok in svoj namen gotovo dosegle. Oj, de bi pač tudi tiste ljudi k milimu ravnanju z živino napeljale, kteri dozdej še clo mislili niso, de bi vtegnilo napčno biti, živino terpinčiti, in kterim besede sv. pisma še nikoli niso mar bile, ktero (pripov. 12, 10.) takóle govori: „Pravičnimu se smili življenje njegove živine: serce hudobniga pa je neusmiljeno.“ Vredništvo.

Vrednik Dr. Janex Bleiweis. — Natiskar in založnik Jožef Blaznik v Ljubljani.